

- A felperes végül kijelenti, hogy az, hogy a Bizottság jogellenesen belefoglalta a felperest az 1. cikk (1)–(4) bekezdésébe, súlyosan érinti azon törekvését, hogy bizonyítsa, a felperes részt vett az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben.
2. A második jogalap értelmében a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 25. cikkét, valamint a jogbiztonság, az igazságosság és a megfelelő igazságszolgáltatás elvét azon második határozat felperes tekintetében való elfogadásával, amely új jogsértő magatartást ró fel neki.
 3. A harmadik jogalap szerint a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes felelős az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben való részvételért.
 - A felperes szerint a Bizottság a felperest nem egyedileg kezelte, és nem bizonyította a felperes vonatkozásában az egységes és folytatólagos jogsértés egyes elemeit.
 - A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította egy közös célt követő átfogó terv létezését.
 - A felperes ezentúl kifejti, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes részt vett az egységes és folytatólagos jogsértésben, vagy fennállt az abban való részvételre irányuló megkövetelt szándéka.
 - A felperes végül kijelenti, hogy nem állapították meg, hogy rendelkezett a szükséges tudással.
 4. A negyedik jogalap értelmében a Bizottság nem támasztotta alá megfelelő indokokkal azon megállapítását, miszerint a felperes részt vett az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben.
 5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság téved, amikor arra hivatkozik, hogy a felperes harmadik országok által szabályozott területen végzett tevékenysége bizonyítja az állítólagos egységes és folytatólagos jogsértésben való részvételét, és a Bizottság nem is bizonyította ezt.
 - A felperes szerint a Bizottság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének a felperes hongkongi magatartása tekintetében és/vagy nem indokolt kellően.
 - A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes hongkongi magatartása versenykorlátozó célt követett.
 - A felperes ezentúl kifejti, hogy a hongkongi jog kötelezte közös kereset benyújtására.
 - A felperes végül az udvariasság és a be nem avatkozás elvének a megsértésére hivatkozik.
 6. A hatodik jogalap szerint a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 101. cikknek a beérkező járatokkal – vagyis harmadik országból Európába tartó légi teherszállítási szolgáltatásokkal – kapcsolatos magatartásra való alkalmazására.
 7. A hetedik jogalap értelmében a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a felperessel szemben kiszabott bírság kiszámításakor.

2017. május 31-én benyújtott kereset – Latam Airlines Group és Lan Cargo kontra Bizottság

(T-344/17. sz. ügy)

(2017/C 239/77)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Latam Airlines Group SA (Santiago, Chile), Lan Cargo SA (Santiago) (képviselők: B. Hartnett barrister, O. Geiss ügyvéd és W. Sparks solicitor)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- a felpereseket érintő részében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk, az EGT-Megállapodás 53. cikke, valamint az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött légi közlekedési megállapodás 8. cikke szerinti eljárásban (AT.39258 – „légi árufuvarozás” ügy) 2017. március 17-én hozott C(2017) 1742 final bizottsági határozatot;
- ezenkívül, illetve másodlagosan csökkentse a felperesekkel szemben kiszabott bírságokat; és
- kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság ténybeli hibát vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, mivel félreértelmezte a felperesekkel szemben felhozott bizonyítékokat, mivel tévesen alkalmazta az EUMSZ 101. cikket, az EGT-Megállapodás 53. cikkét és a svájci megállapodás 8. cikkét, és mivel nem adott megfelelő indokolást, amikor a jogsértésnek a biztonsági pótdíjra és a jutalékfizetés megtagadására vonatkozó részében megállapította a felperesek jogsértésért való felelősségét.
 - A felperesek előadják, hogy a Bizottság tévesen állapítja meg, hogy a felperesek tudtak a biztonsági pótdíjjal és a jutalékfizetés megtagadásával kapcsolatos versenyellenes magatartásról.
 - Továbbá a felperesek arra hivatkoznak, hogy az állítólagos egységes és folyamatos jogsértés ezen aspektusai nem választhatók el a jogsértés egészétől, következésképpen a megtámadott határozatot teljes egészében meg kell semmisíteni.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság ténybeli hibát vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, mivel félreértelmezte a felperesekkel szemben felhozott bizonyítékokat, mivel hibásan alkalmazta a releváns rendelkezéseket, és mivel nem nyújtott megfelelő indokolást, amikor megállapította, hogy a felperesek részt vettek az üzemanyagpótdíjjal kapcsolatos jogsértésben.
 - A felperesek előadják, hogy a Bizottság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy részt vettek az üzemanyagpótdíjjal kapcsolatos állítólagos jogsértésben.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a sajtóközlemények nem voltak alkalmasak arra, hogy a tudomásukra hozzák az állítólagos kartellt.
 - A felperesek végül azt állítják, hogy a szállítókkal való kapcsolatfelvételeikre vonatkozóan felhozott bizonyítékok korlátozott köre nem bizonyítja a felperesek semmilyen versenyellenes magatartását, és nem bizonyítja azt, hogy tudtak a többi szállító versenyellenes magatartásáról, vagy hogy előre láthatták volna azt.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította a felpereseknek a megtámadott határozat 1. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésében meghatározott utakon elkövetett jogsértésért való felelősségét, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
 - A felperesek előadják, hogy a Bizottság a megtámadott határozat 1. cikkének (1), (3) és (4) bekezdésében tévesen állapította meg a jogsértésért való felelősségüket, mivel az elévülési idő lejárt.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy az EGT-n belüli utak vonatkozásában megállapítsa az EUMSZ 101. cikkbe ütköző, 2004. május 1-jét megelőzően elkövetett jogsértésért, illetve az EGT-Megállapodás 53. cikkébe ütköző, 2005. május 19-ét megelőzően elkövetett jogsértésért való felelősségüket.
 - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy megállapítsa a felpereseknek az EU–Svájc közötti utak vonatkozásában elkövetett jogsértésért való felelősségét.
 - Végül a felperesek előadják, hogy a Bizottság megállapításai sértik a *ne bis in idem* elvét.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította az állítólagos kartell fennállását, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
 - A felperesek előadják, hogy a Bizottság azon megállapítása, miszerint részt vettek az állítólagos kartellben, nem nyert bizonyítást.

- A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy ez azon a téves feltevésen alapul, hogy a jogsértés valamennyi utat érintette.
 - A felperesek továbbá azt állítják, hogy ez meghaladja a Bizottság hatáskörét, és az állítólagos jogsértés földrajzi kiterjedését illetően kétértelműséghez vezet.
 - A felperesek végül előadják, hogy a megtámadott határozat tárgyát illetően ez az indokolás és a rendelkező rész között inkohereanciát eredményez, ami nem teszi lehetővé azt, hogy a felperesek megértsék az állítólagos jogsértés jellegét és kiterjedését.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság nyilvánvaló ténybeli hibákat vétett, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az állítólagos magatartás egységes és folyamatos jogsértésnek minősül, és e megállapítás alátámasztására nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy a szóban forgó magatartásnak semmilyen versenyellenes célja nem volt.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó magatartás egyetlen terméket vagy szolgáltatást sem érintett.
 - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a szóban forgó magatartás nem ugyanazt a vállalkozást érintette.
 - A felperesek továbbá előadják, hogy az állítólagos jogsértésnek nem volt egységes jellege.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy az állítólagos jogsértés elemeit nem vizsgálták meg párhuzamosan.
 - A felperesek végül előadják, hogy a Bizottság a jutalékfizetés megtagadását illetően nem nyújtott be elegendő bizonyítékot, és nem végezte el az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése szerinti elemzést.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette a felperesek védelemhez való jogát, és nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy nem tudtak válaszolni a Bizottság azon megállapítására, hogy tudtak a biztonsági pótdíjjal és a jutalékfizetés megtagadásával kapcsolatos jogsértésről.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság az állítólagos kartellre vonatkozó megállapításának alátámasztása érdekében új állításokat tett.
 - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság velük szemben elfogadhatatlan bizonyítékokra támaszkodik.
 - A felperesek továbbá előadják, hogy a megtámadott határozat indokolása és rendelkező része közötti inkoherenca az indokolási kötelezettség megsértését eredményezi.
 - A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy nem tudták kifejezni álláspontjukat a Bizottság azon döntésével kapcsolatban, hogy a kifogásközlést követően a vizsgálatból kizár 13 szállítót, valamint a jogsértés három aspektusát, és a Bizottság nem indokolta meg e döntését.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a felperesek bírságának kiszámításakor tévesen alkalmazta a jogot, és ténybeli hibát vétett, továbbá nem nyújtott megfelelő indokolást.
- A felperesek előadják, hogy a Bizottság nem különböztette meg a végső ár összehangolását és az ár néhány elemére vonatkozó összehangolást.
 - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a címzettek korlátozott együttes piaci részesedését és az iparban érvényesülő jogszabályi követelményeket.
 - A felperesek továbbá azt állítják, hogy a Bizottság ugyanúgy ítélte meg magatartásukat, mint más címzettek sokkal súlyosabb magatartását, ideértve a „csoport magját” is.
 - A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy más címzettekhez képest sokkal korlátozottabb mértékben vettek részt a jogsértésben, akik enyhítő körülmények címén szintén bírságcsökkentésben részesültek.